

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Ивайловград, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИВАЙЛОВГРАД в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЖИВКО Д. ЯНКОВ

при участието на секретаря Мара Г. Йорданова
като разгледа докладваното от ЖИВКО Д. ЯНКОВ Административно
наказателно дело № 20235650200012 по описа за 2023 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по глава III раздел V чл.59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания .

Обстоятелства по жалбата.

Жалбоподателят „.....“ ООД, с ЕИК ..... със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, пл. „.....“ № 5, представлявано от Г.К.С. – управител, чрез пълномощника си адв. Н. К. от ХАК обжалва наказателно постановление (НП) № ..... от 06.01.2023 г. на Д.Д.О - Кмет на Община Ивайловград, с което му е наложена имуществена санкция в р-р на 1000 лв. за нарушение по чл. 232, ал.5, т.1, предл. 2-ро, във вр. с чл. 225а, ал.1 от Закон за устройство на територията (ЗУТ).

Оспорва наказателното постановление като необосновано, Наказателното постановление, както и АУАН въз основа на който е било издадено, не били надлежно мотивирани. Не било посочено ясно и конкретно какво не е премахнато. Фактическите констатации, направени при проверка на място и залегнало в НП били неточни. Счита, че няма навлизане на оградата в съседен ПИ. НП било издадено при неизяснени напълно обстоятелства, доколкото се твърдяло, че изградената ограда навлиза в ПИ – 1106 в кв.22 по плана на Ивайловград, но в същия имот дружеството – жалбоподател било съсобственик, т.е. не можело да се приеме в рамките на това производство, че изграденият от него строеж навлиза в собствения му имот. Моли съда да приеме, че обжалваното наказателно постановление № НП -1 от 06.01.2023 г. на Кмет на Община Ивайловград е незаконосъобразно и да го отмени изцяло.

Отделно от това, в жалбата се иска и прогласяване на нищожност в

рамките на настоящото производство на Заповед № 569/12.11.2021 г. на Кмет на Община Ивайловград, за неизпълнение на която е наложена имуществената санкция.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Н. К., който поддържа жалбата. Претендира разноски в р-р на 350 лв. за адвокатско възнаграждение, съгласно приложен Договор за правна защита и съдействие.

Административнонаказващият орган (АНО) – Кмет на Община Ивайловград, в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт К.К. счита за недопустима подадената в жалба, в частта ѝ в която се иска прогласяване на нищожност на Заповед № 569/12.11.2021 г. на Кмет на Община Ивайловград, позовавайки се на чл. 128, ал.1, т.1 от АПК. Счита, че оспорваното НП е издадено в съответствие с разпоредбите на ЗУТ и ЗАНН от компетентен орган. АУАН се съставяли от служители, оправомощени със Заповед на Кмета на Община Ивайловград. Били спазени разпоредбите на ЗАНН по издаване на оспорвания акт, поради което моли жалбата да не бъде уважена. Претендира съдебни разноски, изразяващи се в юрисконсултско възнаграждение в р-р на 100 лв.

Факти от съдебното следствие.

С наказателно постановление № ..... от 06.01.2023 г. на Кмет на Община Ивайловград, издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 01/28.11.2022 г., съставен на „.....“ ООД, на осн. чл. 53, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във връзка с чл. 83 от ЗАНН и чл.237а от ЗУТ, на дружеството е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в р-р на 1000 лв.

В описанието на нарушението се сочи, че със Заповед №569/12.11.2021 на Кмета на Община Ивайловград е наредено да бъде премахнат строеж: „Ограда“, построена съгласно разрешение за строеж №13/14.06.2007 г., за УПИ IX-1104, 1125 от кв. 22, в тази си част, която е в отклонение на изток спрямо регулационните линии към УПИ П-1106 от кв. 22 по действащия ПУП на гр. Ивайловград а именно: съгласно контролно геодезическо заснемане от 2020 г. да се премахне частта от координатна точка 1, (която е начало на регулационната линия по действащия ПУП на гр. Ивайловград) до координатна точка 2 (съществуваща ограда) - отклонение, което е в размер 0,86 м., с които се навлиза в УПИ П-1106 от кв. 22 и да се премахне частта от координатна точка 2 до координатна точка 3, (попадащи изцяло в УПИ П-1106 от кв. 22) - съществуващата източна част на оградата, която е с дължина 28,44 м. Заповедта е връчена на собственика на УПИ IX-1104, 1125 от кв. 22 на гр. Ивайловград - „.....“ ООД и влязла в законна сила на дата 29.12.2021 г.

На 21.02.2022 г. в Общинска администрация Ивайловград с вх.№ 94- 00-332 е постъпило искане от управителя на „.....“ООД, с която се иска

удължаване с 8 месеца на срока за доброволно изпълнение на нареденото с цитираната по-горе заповед премахване. В тази връзка на 22.02.2022 г. с писмо с изх.№94-00-332/1 от Кмета на Община Ивайловград, дружеството е уведомено, че срокът за доброволно изпълнение е окончателно удължен до 31.10.2022 г., като изрично е посочено, че след изтичане на този срок и при неизпълнение на разпореденото със Заповед № 569/12.11.2021 на Кмета на Община Ивайловград, ще се пристъпи към принудително премахване.

След изтичане на удължения срок за доброволно изпълнение, работна група от служители на Общинска администрация Ивайловград, е извършила проверка за констатиране на обстоятелствата относно доброволното изпълнение на заповедта за премахване и моментното състояние на обекта. В тази връзка, след посещение на място при проверката се установило, че Ограда“, построена съгласно разрешение за строеж №13/14.06.2007 г., за УПИ IX-1104, 1125 от кв. 22 не е премахната в тази си част, която е в отклонение на изток спрямо регулационните линии към УПИ П-1106 от кв. 22 по действащия ПУП на гр. Ивайловград а именно: съгласно контролно геодезическо заснемане от 2020 г. е следвало да се премахне частта от координатна точка 1, (която е начало на регулационната линия по действащия ПУП на гр. Ивайловград) до координатна точка 2 (съществуваща ограда) - отклонение, което е в размер 0,86 м., с които се навлиза в УПИ П-1106 от кв. 22 и да се премахне частта от координатна точка 2 до координатна точка 3, (попадащи изцяло в УПИ П- 1106 от кв. 22) - съществуващата източна част на оградата, която е с дължина 28,44 м. Не били премахнати всички метални колове, мрежата, както и плътната бетонова основа на същата. Извършените действия по доброволно премахване били незначителни, поради което се счита, че е налице неизпълнение на Заповед № 569/12.11.2021 г. на Кмета на Община Ивайловград.

Непремахването на оградата, построена съгласно разрешение за строеж №13/14.06.2007 г., за УПИ IX-1104, 1125 от кв. 22 от страна на собственика на УПИ IX-1104, 1125 от кв. 22 на гр. Ивайловград - „.....“ ООД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление - гр. Пловдив, район Централен, пл. „.....“ № 5, ет. 1, офис 1, съставлявало неизпълнение на Заповед № 569/12.11.2021 г. на Кмета на Община Ивайловград, с което били нарушени разпоредбите на чл.232, ал.5, т.1, предл. второ във вр. с чл. 225а, ал.1 от ЗУТ.

В съставения АУАН № 01/28.11.2022 г. са описани идентични обстоятелства.

В хода на производството се разпитаха в качеството на свидетели актосъставителят Я. Ж. А., присъствалите на проверката на 04.11.2022 г., в състава на работната група Д. И. И., Г. Хр. Л. и К. Д. Г., както и свидетелят на съставянето на акта – Р. Г. Г. и свидетелят на отказа на управителя на дружеството да получи връчения му АУАН, Я. М. Х..

От показанията на св. А. се установява, че към датата на съставяне на АУАН, същата е работела като гл. експерт при ДУТЕС, в Община Ивайловград. Преди съставяне на акта, на нарушителя била изпратена

писмена покана с писмо да се яви на 28.11.2022 г. в сградата на общинска администрация, в стая 303, да му бъде съставен и връчен Акт за установяване на административно нарушение. Тази покана той не я получил, за което имало две обратни разписки, понеже поканата е била изпратена на два адреса - на седалището на фирмата и на личния адрес на управителя на фирмата. Поканата, която била изпратена до личния адрес на управителя на фирмата се върнала като „непотърсена“, а поканата която била изпратена до седалището на дружеството се върнала с маркер „преместен“. Била изпратена втора покана до новия адрес на дружеството, която също се върнала като „непотърсена“. В деня, в който управителят на дружеството бил поканен да се яви, за да бъде съставен акт и да му бъде връчен, той се появил случайно в общинска администрация и бил лично запознат от актосъставителя с поканите. Бил уведомен, че е поканен да му бъде съставен и връчен акт за установяване на административно нарушение. Казал, че е дошъл по друг повод в Общината и след като си свърши работата за която е дошъл ще се върне да му бъде съставен и връчен АУАН. Тъй като до края на работния ден, управителят не се явил за съставянето на АУАН, същият бил съставен в негово отсъствие му бил връчен на следващия ден, когато пак бил в Общината по друг повод. Свидетелката потвърждава обстоятелството, че е била и част от работната група, констатирала нарушението. На 04.11.2022 г., след изтичане на 8-месечния срок, даден за доброволно изпълнение на Заповедта на Кмета, констатирали, че премахването на оградата не е продължило и същата не е изцяло премахната. Не били премахнати всички метални колове, мрежата, както и плътната бетонова основа на същата.

От показанията на св. И. се установява, че на 04.11.2022 г. Отишли на място с колеги и констатирали, че двете стени не били изцяло съборени. Не били изпълнени разпорежданията на Кмета, след което същия ден направили констативния протокол и описали своите констатации.

От показанията на св. Л., във връзка с Констативен протокол от 04.11.2022 г., се установява, че имало Заповед на Кмета за доброволно премахване на оградите. След изтичане на срока за доброволно отстраняване на обектите, със Заповед на Кмета били назначени работна група, които отишли на място и констатирали, че оградите не са отстранени в срока за доброволно изпълнение, който свидетелят по спомен мисли, че е бил до края на м. октомври. На 04.11.2022 г. Отишли на място и констатирали, че оградите не са отстранени, за което бил съставен и констативен протокол, подписан от свидетеля.

От показанията на св. К. Г. се установява, че свидетелката е участвала в работна група, която трябвало да извърши проверка за изпълнение на Заповед на Кмета. На 04.11.2022 г. извършили проверката и установили, че едната заповед била частично изпълнена, а другата не. Ставало въпрос за два обекта - две огради, с две отделни разрешителни за строеж. Едната ограда била частично премахната, а другата въобще не била премахната. И двете огради следвало да бъдат премахнати. Свидетелката се била убедила в нарушението

и е присъствала при съставянето на АУАН.

От показанията на св. Р. Г. се установява, че същата не е била присъствала при проверката и констатиране на нарушението, но е присъствала при съставянето на АУАН, който бил съставен в отсъствие на извършителя.

От показанията на св. Я. Х. се установява, че на 28.11.2022 г. жалбоподателят е бил в Общината. Било му обяснено, че има съставен АУАН и, че следва да го подпише. Тъй като отказал да подпише АУАН и да го получи, свидетелката станала свидетел на отказа му и подписването на АУАН.

Видно от приложения АУАН, същият е бил връчен на жалбоподателя на 29.11.2022 г.

Правни съображения.

Настоящото НП подлежи на обжалване в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН. НП е връчено на жалбоподателя на 11.01.2023 г. Жалбата е постъпила в РС - Ивайловград на 25.01.2023 г., като е заведена под вх.№ 30-00 - 30 от 24.01.2023 г. Като подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице, жалбата се явява процесуално допустима, а преценена по същество неоснователна.

Актът е издаден от компетентно длъжностно лице – Я. Ж. А. в качеството ѝ на гл. експерт В Дирекция „Строителство и инвестиции, Отдел „Устройство на територията и контрол“ в Община Ивайловград. и в рамките на правомощията ѝ, съгласно Заповед № 457/23.10.2017 г. на Диана Овчарова – Кмет на Община Ивайловград.

От приложената преписка е видно, че жалбоподателят е търсен многократно за съставяне на АУАН, но не е бил открит, като поканите са се връщали с отметка „преместен“ и „непотърсена“, като покана до адреса и седалището на дружеството е върната на 14.11.2022 г., т.е. преди датата на съставяне на АУАН, с отметка, че адресатът е преместен. Въпреки, че другите покани са върнати след това, обстоятелството, че адресатът не е намерен на посочения адрес е достатъчно основание да се приложи разпоредбата на чл. 40, ал.2 от ЗАНН, че нарушителят е известен, но не може да бъде намерен и актът да се състави в негово отсъствие. Фактът, че в деня на съставяне на АУАН, жалбоподателят е бил в Общината по друга работа, не променя следването на процедурата по съставяне на АУАН. Доколкото АУАН е връчен на жалбоподателя на 29.11.2022 г. - следващия ден след съставянето му, а не на 28.11.2022 г., когато св. Я. Х. е станала свидетел на отказа му да подпише акта, съдът счита, че не е налице нарушение, довело до нарушаване правото на защита на жалбоподателя.

НП е издадено от компетентен орган – Кмета на Община Ивайловград.

Ето защо, съдът намира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процедурни нарушения, които опорочават административнонаказателното производство по реализирането на

отговорността на жалбоподателя или нарушават правото му на защита, поради което деянието следва да бъде преценено по същество.

В описанието на нарушението е посочено, че се касае за премахване на строеж: „Ограда“, построена съгласно разрешение за строеж №13/14.06.2007 г., за УПИ IX-1104, 1125 от кв. 22, в тази си част, която е в отклонение на изток спрямо регулационните линии към УПИ П-1106 от кв. 22 по действащия ПУП на гр. Ивайловград а именно: съгласно контролно геодезическо заснемане от 2020 г. да се премахне частта от координатна точка 1, (която е начало на регулационната линия по действащия ПУП на гр. Ивайловград) до координатна точка 2 (съществуваща ограда) - отклонение, което е в размер 0,86 м., с които се навлиза в УПИ П-1106 от кв. 22 и да се премахне частта от координатна точка 2 до координатна точка 3, (попадащи изцяло в УПИ П-1106 от кв. 22) - съществуващата източна част на оградата, която е с дължина 28,44 м.

Преди издаване на Заповед № 569/12.11.2021 г., на Кмет на Община Ивайловград, посочена в АУАН, НП и в самата жалба срещу издаденото НП е бил съставен Констативен акт № 3 от 03.11.2021 г., към който констативен акт има приложена извадка от геодезическото заснемане и фотоснимка на терена. Констативният акт е получен от жалбоподателя на 03.11.2021 г. На геодезическото заснемане са посочени координатните точки, отклоненията от разрешението за строеж и дължината на оградата в частта на отклонението, навлизащо в съседния имот. На самата фотоснимка е показано фактическото състояние на съществуващата ограда. Ето защо съдът не приема защитните тези на жалбоподателя и неговия процесуален представител, че няма навлизане в съседния имот и, че не можело да се определи конкретно какво следва да бъде премахнато.

В жалбата се иска съдът да се произнесе и по отношение нищожността на Заповед № 569/12.11.2021 г. на Кмета на Община Ивайловград. Същата е подлежала на обжалване по реда на чл.215, ал.1 от ЗУТ пред Административен съд – Хасково, което не е сторено и същата е влязла в законна сила на 29.12.2021 г. В АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, в това число и ИАА, какъвто е процесната заповед. Съдебната практика и теория възприемат критерии, че недействителността на административния акт се определя от основанията за оспорване по чл. 146 от АПК и в зависимост от тежестта на порока на административния акт се определя кога води до нищожност и кога до унищожаемост.

Настоящият състав счита, че не следва да се произнася по нищожността на самата Заповед № 569/12.11.2021 г., поради липса на компетентност. Индивидуалните административни актове по ЗУТ се обжалват пред съответния административен съд по местонахождението на недвижимия имот.

В настоящото производство не следва да се установява или доказва наличието на виновно поведение от страна на жалбоподателя при извършване

на административното нарушение, тъй като ЮЛ не могат да действат виновно. Наложената имуществена санкция е обективна отговорност, която се налага при констатирано нарушение за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност - по аргументите на чл. 83, ал.1 от ЗАНН.

Нормата на чл. 225а, ал.1 от ЗУТ гласи, че *Кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за премахване на строежи от четвърта до шеста категория, незаконни по смисъла на чл. 225, ал. 2, или на части от тях.*

В Заповед № 569/12.11.2021 г. се сочи, че обектът „ограда“, представлява строеж по смисъла на § 5, т.38 от ДР на ЗУТ и същият е V – та категория. В същата Заповед № 569/12.11.2021 г. се сочи в коя част строежът е незаконен.

Нормата на чл. 232., ал.5, т.1 от ЗУТ гласи, че *се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, лице, което не изпълни писмено нареждане на контролен орган, издадено в рамките на неговата компетентност или на лицето, упражняващо строителен надзор, да спре, да премахне, да възстанови или да поправи строежи или части от строежи, а нормата на чл. 237а от ЗУТ гласи, че за други нарушения на този закон, приетите от Министерския съвет, съответно издадените от министрите актове по неговото прилагане и другите правила и нормативи по проектирането и строителството, както и на решенията и предписанията, основани на тях, се налага имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец в размер от 1000 до 5000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание.*

При така установеното, доколкото Заповед № 569/12.11.2021 г. представлява писмено нареждане на контролен орган, издадено в рамките на неговата компетентност да бъде премахнат съответния строеж, съдът счита, че правилно е определено нарушението и наложената имуществена санкция е в минимално определения размер, поради което намира обжалваното наказателно постановление за законосъобразно и обосновано.

По разноските:

При този изход на спора, АНО има право на разноски. На осн. чл. 63д, ал.3 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, съответно Наредбата за заплащането на правната помощ – чл.27е, според който възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150 лв. Настоящият състав като взе предвид всички обстоятелства по делото, определя юрисконсултско възнаграждение в р-р от 100 лв.

Воден от изложеното и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № ..... от 06.01.2023 г. на Кмет на Община Ивайловград, с което на осн. чл. 53 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във връзка с чл. 83, ал.1 от ЗАНН и чл.237а от Закона за устройство на територията (ЗУТ), на „.....“ ООД, с ЕИК ..... със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, пл. „.....“ № 5, представлявано от Г.К.С. – управител е наложена „имуществена санкция“ в р-р на 1000 лв. за нарушение по чл. 232, ал.5, т.1, предл. 2-ро, във вр. с чл. 225а, ал.1 от ЗУТ.

ОСЪЖДА „.....“ ООД, с ЕИК ..... да заплати на Община Ивайловград разноси за юрисконсултско възнаграждение в р-р на 100 (сто) лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ивайловград: _____